

handlingerne i det andet Thing; men under disse Forhandlinger blev det fra Flertallets Ordførers Side, som vel at mærke selv var en af dem, der havde indbragt det private Lovforslag i 1880, udtrykkelig gjort gjældende, at dette Lovforslag var at betragte som et Program; det var en af de Udtalelser, som kom fra Ordførers Side. Det var et Program, hvis Fremkomst kunde antages at være et Svar paa det Forlangende, som fra en vis Del af Høire i den Tid blev stillet om Revision af Toldloven. Jeg tror altsaa ikke, at det er rigtigt at tillægge dette private Lovforslag en saa særdeles lille Betydning; det var som sagt et Program, som nærmest kunde betragtes som Svar paa den Bevægelse, som reistes i den Tid om en Revision af Toldloven. Naar det ærede Medlem endvidere bemærkede, at det ikke var muligt at faae udført en tilfredsstillende Revision af Toldloven uden at bringe betydelige Offre for Statskassen, saa kunde jeg egentlig ønske, at det ærede Medlem ialtfald havde gjort Forsøg paa at føre Bevis derfor, og det saa meget mere, som der baade i denne Sal og ogsaa i den anden Del af Rigsdagen jo er kommet Udtalelser frem, som ere gaaede i den Retning, at man ved at forhøje andre indirekte Skatter vilde i langt større Maal end gennem dette Lovforslag, som det ærede Medlem tidligere har givet sin Stemme, kunne fyldestgjøre de Fordringer, som Handel og Industri i Virkeligheden her i Landet kan stille med Hensyn til en Toldrevision. Noget ganske Andet er det, om der er en politisk Umulighed tilstede for at gennemføre det. Derom vil jeg ikke forhandle, end sige strides med det ærede Medlem, men jeg benægter bestemt, at der i og for sig er nogen Banfelighed ved at gennemføre en fuldt ud fyldestgjørende Revision af Toldloven, uden at det koster Staten en Dru.

Udsig: Jeg har blot bedet om Ordet, for at føie min Stemme til den ærede Ordførers ved at protestere imod den Ytring af det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Broberg), at en Vedtagelse af det Forslag, som er stillet af Udvalgets Flertal, skulde være lig med en Skrinlæggelse af Toldlovsforslaget, at det skulde være en Maade, hvorpaa vi sloge dette Forslag ihjel. Det forekommer mig, at denne Ytring er aldeles ubegrundet, og at der ikke i selve Sagen er givet den fjerneste Anledning til den, ja, det forekommer mig endog, at denne Ytring indeholder en Dom over det andet Thing, hvorover dette i Virkeligheden med Grund vil kunne beklage sig, og som det i Virkeligheden slet ikke har givet nogen Anledning til. Jeg kan nemlig ikke

indse, hvorledes man af det andet Things Fremgangsmaade skulde kunne udlede, at det andet Thing paa ingen mulig Maade vil indlade sig paa en Forhandling af de forelagte Lovforslag angaaende en Brændevinsafgift og en Ølstat, forinden det har faaet et Svar paa det Spørgsmaal, som det har stillet til dette Thing. Jeg asfer ganske fra, at det vilde være en Provokation fra det ene Thing til det andet, dersom man vilde forlange, først at faae Svar paa de Spørgsmaal, som man behagede at forelægge, inden man vilde tage en Sag under Behandling. Det vilde uden Tvivl ikke være ønskeligt, om dette blev Seddvane, men noget Saadant er formentlig heller ikke slet fra det andet Things Side. Saavidt mig bekjendt, har man i det andet Thing, efterat den Betænkning, der ligger til Grund for det Forslag, der nu er indkommet her i Thinget, er afgiven, nedsat et Underudvalg til at behandle Lovforslagene om Ølstat og Brændevinsstat, og det har altsaa derved viist, at det er dets Hensigt at tage disse Love under Behandling, selv forinden der maatte komme noget Svar fra dette Thing paa det Spørgsmaal, der er fremsat; men det er jo ganske naturligt, at man, saa vidt som Sessjonen er fremrykket, ikke kan vente en noget yderligere Behandling af disse tvende Lovforslag i denne Session. Det forekommer mig i det Hele taget, at det skulde være høist mærkeligt, hvis Nogen virkelig har troet, at disse to Lovforslag skulde kunne blive endelig behandlede i denne Session, efterat de først ere indkomne, hvad der ganske vist har meget god Grund, saa sent til det andet Thing; men skulde der virkelig være nogenjombhelst Grund til at tvivle om, at disse tvende Lovforslag, naar de næste Gang i den følgende Session blive forelagte for det andet Thing, da vilde blive tagne under Behandling der? det kan jeg ikke indse, at der er den allermindste Grund til at betvivle, og naar de da ere behandlede der, og man har set, hvorledes det andet Thing har stillet sig, da er den rette Tid kommen for dette Thing til at behandle Sagerne, som jo i Virkeligheden er en eneste Sag. Skjøndt den fremtræder i tre Lovforslag, er det jo fra alle Sider erkjendt, at det i Virkeligheden er kun en eneste Sag. Det er paa den Maade, Regjeringen har behandlet Sagen, og saaledes har Landsthinget behandlet Sagen; derfor ere jo ogsaa Lovforslagene paa eengang gaaede herfra over til det andet Thing. Det er den naturlige og den simple Maade, hvorpaa denne Sag bliver behandlet, at den først fuldstændig bliver gjort til Gjenstand for Behandling i det andet Thing, og da faaar dette Thing